

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 87/2016
03.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адв. Т.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК 291/11 од 14.10.2015. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 133/15 од 14.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адв. Т.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК 291/11 од 14.10.2015. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 133/15 од 14.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани ЗК 291/11 од 14.10.2015. године, окривљени М.М. оглашен је кривим због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године не учини ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 133/15 од 14.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.М., адв. Т.П. и пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК 291/11 од 14.10.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.М., адв. Т.П., поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреде кривичног

закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без уручења обавештења Републичком јавном тужиоцу и браниоцу окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљеног М.М., у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, то јест на исказима саслушаних сведока С.Д., мајке Д.М. законске заступнице мал. оштећене и Д.Д., брата законске заступнице мал. оштећене, а који приликом саслушања нису упозорени у смислу члана 94. ЗКП да нису дужни да сведоче, односно да су ослобођени дужности од сведочења, па су стога наведене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Стоје наводи браниоца окривљеног у поднетом захтеву да су сведоци С.Д. и Д.Д., саслушани на главном претресу дана 03.10.2013. године, који при том су изјавили да им је окривљени М.М., бивши зет, и да при том нису упозорени да у смислу члана 94. ЗКП, могу бити ослобођени од дужности сведочења, и да су њихови искази уз сагласан предлог странака прочитани на главном претресу одржаном дана 20.07.2015. године, као и да је решењем Вишег суда у Смедереву Р 42/14 од 28.07.2014. године призната страна судска одлука, пресуда Окружног суда Град центар Беч 8 С 59/11 s – 16 од 10.12.2012. године у делу којим је разведен брак између предлагача М.М. и противника предлагача Д.М.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

У конкретном случају, повреда цитиране законске одредбе, није била од утицаја на законитост правноснажних пресуда, имајући у виду да се исте не заснивају искључиво на том доказу, већ се заснивају и на другим изведеним доказима: исказу сведока П.С., увидом у списе предмета Основног суда у Смедереву, Судска јединица Смедеревска Паланка П2 638/10 (страна 3 образложења првостепене пресуде), тако да је очигледно да би и без тог доказа (саслушања сведока С. и Д. Д.) била донесена иста пресуда, из чега произилази да се неосновано у захтеву браниоца окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Такође, неосновани су наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и истиче да у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела из члана 191. став 1. КЗ за које је оглашен кривим и осуђен, јер дело за које је осуђен није кривично дело, обзиром да је законски заступник дала своју сагласност да мал. оштећена буде са окривљеним и да са њим напусти државну границу.

По налажењу Врховног касационог суда из описа радње извршења кривичног дела, а из изреке првостепене пресуде произилазе сви елементи кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим.

Стога су супротни наводи захтева оцењени неоснованим, при чему је овај суд имао у виду да бранилац окривљеног у захтеву износи и сопствену оцену изведених доказа и свој лични став да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело.

Стога је Врховни касациони суд из изнетих разлога, нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адв. Т.П. неоснован, и на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.